Allir vita það, sem nokkra augu hafa, síðan "Nautsvi lýggjunna
Feðra hanns", fór að gánga fyrst umm "hús gángjum sínu" í fírna — þ
nú er hann "ársgamall lýgð-"tjargka-flekkinn, sevenkandi numi"—
og mest þó, er best hlíða að "skrifara"!! þeirri sindaninnar", sem
gefur hann út —, sem hafa sjeð hann og lesjið — enn allir hafa
hínt gjetið þess, að amminnum er hann sjeir, og sjest þeim, sem
bezt eru að sjer að sjá á honum "anda-sálarleysis gjeikunnar fúla
sem hann skrifar inðir, eins ljóginn og hann er laungur til og nág-
sammr á skejeiði hanns, hanar líka og hátíma, umm alla þá
er hann þanir bezt til við, enn skjilkur þeirri hinum, sem heplaus
og dugleysir honnar í seráindu hjálpunum enn annir og nagmenni!
þessi andagjeitur stoðblíndi blóðsúkkur vandans braz — eins
og feður hanns, hafa lastað Skúlaa saklausann, þeirri nátvendri
hanns og skillinga og hvelsis tilfinningar og að hefga vitsemann
— og svo líka ljótast til þeirri það Skúli gaf þeim til "skipt-
manninnar"!! sem þeir hella, enn sem stjórnin, sem setti þeim
lög og gaf þeim leifi, hallar "Fjelag" — enn aldrei gaf Skúli
þessa Ö.hale v.s. til að semja vitleisu og ljúgji og dauðaráð og skam-
-mir, útá prent, og aldrei leifði heldur stjórnin það, heldur ba-
-nnaði — og þetta ljóta gjald enn þeir að launa Skúla, fyrst
þeir gátu það ekki með ódrenglæti, enn eins og þeim er eðlilegast
að ljúga og bera út róg — og hlaupa á hundavaði með sleggjudóma
til að hilla augu gatgjöð manssinnarinnar ranstkaunsins hindra
Skúlasonar sáttavaldlitsins augu, illgjörnunnar blinda og
framanhleypinnar og flaumgjörðsins skoða, bölvunarsinnar! —
Því enn, eins og asnabjálkinn djöfulsvíti heimunnar hjá prestar-
og skipt fór "kunnuglesi" jánssan afglapi, og Jónn druslufjörinnd
-unnir, ódáðaseggjanna, og hann hafanhunin Jónas hansan —
sveitar-og sáltar-skammir vitka, framanhleypna á Húsavíkur-
-bakka glóðkennurinnar s. bæli, hanns hanar fantaverka!
því er í því víkið, allra lasta og skamma og ódáðaverka: Skúlason
í þeim framanbrendunum: "Johnsen" djöfulssamninn; enn í því
átakanlegasta víki lastanna, er hingað að framanbrendunum
og framanseiri skantanna mirkranna: Skúlason hinn lagði honni!
Gallinn þessa víkis — þó hann eigi þar ekki heima, er hann
þar öllumum stundunum, hjá kjörsonunum og heimanum. Skeifan
konbogluggi, og barán í Húsi hælmuvarinnar þessa mirk-
-ranna, er Sigtryggur Skúlason "hreggskjóni"!, mannhundurinn!.
Djöfullinn umm hyrtis þó á þann og grína í skólunum skammanna
þessir allir, og hjálði annann, að svíkja Skúla allsraga og þína
og ljúga á hann öllumum lýgum og skömmunum, þó hann hafi ekki
ent gjert þeim, og þetta alhefi þeirra, en þeirri vísku hanns og snild!..
× "Líkt eins og þjóðsöglungum, sem hér lifandi og skelandi og lesst-
-andi umm allar sveitir hjer niðra: "Járni skvöður", að heita bara
að vera þeim, "Lingur at prestir;" enn gjörir hann að ódáðaverkjið. hallar!..."